

אוקטובר 2008 בעכו

השתלשלות האירועים

עדכון – 14 באוקטובר

"דו קיום זו סיסמא, אחרי הכול עכו היא עיר כמו רעננה, כפר סבא וחיפה, שצריך לשמר את הזהות היהודית. אני לא חושב שיש מחלוקת, עכו היא בירת הגליל, אלפי שנים של היסטוריה יהודית. אנחנו כאן לשמר את הזהות היהודית ולחזק את הרוח ולעמוד למבחן הלאומי בכבוד."

ראש ישיבת ההסדר בעכו, הרב יוסי שטרן

מכונית של תושב ערבי, עכו, 11 באוקטובר
(תצלומים במסמך זה: "ערב 48", "פאנט", "ואיינט", "עכונט")

נערך ע"י עלא חליחל, ועד הפעילים למען עכו
קבוצה של נציגי עמותות, מוסדות, פעילים פוליטיים ואנשי ציבור.

לפרטים ותיאומים:

0506939516	סאמי הווארי
0505391933	מואנס ח'ורי
0525128116	איאד ברגותי
0528993793	רים חזאן

אוקטובר 2008 בעכו

כרוניקה

יום שלישי, 7 באוקטובר

ח"כ עבאס זכור, תושב עכו, שלח מכתב לשר לביטחון פנים, אבי דיכטר, שבו דרש מהמשטרה להציב ניידות במוקדי חיכוך בין יהודים וערבים, והזהיר מפני אסון במהלך יום כיפור, וזאת בעקבות תקריות שהיו ביום הכיפורים בשנים האחרונות. דרישתו לא נענתה.

יום רביעי, 8 באוקטובר (ערב יום הכיפורים), לקראת חצות

תאופיק א-ג'מל, ערבי תושב עכו, בן 48, מגיע ברכבו לבית קרוביו – בני משפחת שעבאן – שגרים בשיכון המזרח, כדי לאסוף את בתו. הבת עזרה למשפחה להכין עוגות לקראת חתונה שתוכננה לשבוע הבא. א-ג'מל נסע לאט ובשקט בלי רדיו עם רמקולים. ברכבו היו בנו בן ה-18, וחברו של הבן, צעיר בן 20. מכוניתם הותקפה באבנים ע"י צעירים יהודים, לאחר שיצא מהאוטו ועלה לבית קרוביו, משם התקשר למשטרה. "החיים שלי, של בני ושל החבר שלו היו רחוקים כחוט השערה ממוות." – העיד א-ג'מל.

15 איש היו נצורים בבית משפחת שעבאן, מוקפים ומותקפים על-ידי המונים יהודים, כשהמשטרה עומדת מנגד. בעיר העתיקה של עכו נפוצה שמועה כי אחד מהנצורים נהרג, והיתה קריאה לאנשים לצאת ולעזור לנצורים להיחלץ. במקביל, ניהלה המשטרה משא ומתן עם הפורעים היהודים (!) לחילוץ בני המשפחה הערבית בניסיון למנוע עימות נוסף בין הערבים המתגודדים במקום לבין תושבי השכונה היהודים.

לאחר כמה שעות חולצו בני המשפחה. מאות הצעירים הערבים הנסערים חזרו לעיר העתיקה ובדרכם השליכו בודדים מהם אבנים לעבר רכבים וחנויות שברחוב בן עמי בעיר.

יום חמישי, 9 באוקטובר

בצאת יום כיפור, התגודדו המונים יהודיים באזור תחנת הרכבת במזרח העיר ובשיכון הצפוני. מספרם הוערך בקרוב ל-1500 איש. מפקד המחוז הצפוני של המשטרה, ניצב שמעון קורן, דיווח על שני מוקדי מהומות – האחד בין צומת שטראוס לצומת מד"א בשכונה המזרחית בעיר, שם התגודדו מאות יהודים שביקשו לפגוע בערבים, והשני – בשכונת וולפסון, צפונית לתחנת האוטובוס בעכו. המתפרעים היהודים השליכו אבנים, התעמתו עם המשטרה, ותקפו עוברי אורח ערבים. עשרה נעצרו, וכמה אזרחים נפצעו.

מאות יהודים צרו על בית משפחת אבו עתבה ברחוב אחד העם 21, רגמו אותו באבנים, וזרעו הרס תוך כדי קריאות "מוות לערבים". כמה מבני המשפחה נפצעו.

באותו לילה קיים מפכ"ל המשטרה, רב-ניצב דודי כהן, פגישה עם ראשי הציבור היהודי והערבי בעכו. בתום הפגישה אמר המפכ"ל כי "חשוב שתצא קריאה של כולם לרגיעה מוחלטת. על כולם לעשות חשבון נפש ולהרגיע את הרוחות. חייבים להגיע למצב שהשקט ישרור בעיר והחיים ישובו למסלולם התקין". קריאות הרגעה יצאו מיד מנציגי הציבור הערבי אך לא מנציגי הציבור היהודי. גם ראש הממשלה אהוד אולמרט

ושרת החוץ ציפי לבני דרשו את הרגעת המצב, אך עד היום לא נשמע שום גינוי ישראלי רשמי לאלומות הפורעים היהודים.

יום שישי, 10 באוקטובר

במהומות בצאת החג נפצעו לפחות שמונה אזרחים (הפצועים היו משני הצדדים, אך באופן שחוזר על עצמו, היהודים נפגעו על-יד המשטרה, במהלך העימותים איתה, והערבים נפגעו על-ידי התוקפים היהודים), 500 שוטרים הוצבו בעיר. למרות הצהרות המשטרה על כוונתה

למנוע את המשך ההתפרעויות בשכונות מזרח העיר, בפועל לא נהדפו הפורעים והמשיכו בהתנכלויותיהם לערבים שגרים באזור.

המשטרה פינתה התקהלות של יהודים סמוך לבית ספר "אשכול". המפגינים במקום השליכו אבנים לעבר כמה כלי רכב ובתים של ערבים.

במהלך המהומות נעצרו עשרה תושבים.

ההמון היהודי תקף את בית משפחת חמאד ליד מכללת הגליל המערבי, את בית משפחת ברגותי ברחוב היוצרים 3, ועוד בית של משפחה ערבית ברחוב אחד העם. שני בתים נוספים של משפחות ערביות נשרפו באותו לילה ברחוב הרב לופז ורחוב רמח"ל.

ראש עיריית עכו, שמעון לנקרי, הודיע על ביטול "פסטיבל עכו לתיאטרון אחר", שמתקיים כל שנה בעיר והיה אמור להיפתח ב-15 לחודש. לדבריו, "לנוכח תחושת הכעס והעלבון של התושבים, יהיה חוסר טעם לקיים את הפסטיבל". זאת למרות קריאתו לילה קודם להמוני עם ישראל להגיע לעכו לפסטיבל. ביטול הפסטיבל בא אחרי קריאות לבטלו ע"י הפורעים היהודים בעיר כעונש כלכלי נגד ערביי העיר.

התפרעויות בשכונות הצפונית בעכו נמשכו: ברחובות אלקלעי, בן שושן ואחד העם. בשכונות אלה יש רוב יהודי, ומתגוררות בהן כעשרים משפחות ערביות. המתפרעים היהודים התגודדו ברחובות, קראו "מוות לערבים", ותקפו את בתיהם של המשפחות הערביות, תוך ניסיון להבריא את דייריהם, להרסם ולהציתם. המשטרה עצרה שלושה צעירים יהודים. המהומות נמשכו: עצים ופחי אשפה הוצתו ברחבי העיר. הודעת טקסט שהופצה בין תושבי עכו היהודים קראה להחרמת בעלי המלאכה והסוחרים הערבים.

לקראת חצות שלושה יהודים נעצרו כשניסו לפגוע בבית של משפחה ערבית. העימותים האלימים מתחדשים בשכונה המזרחית בעיר. 12 מתפרעים נעצרו.

יום שבת, 11 באוקטובר

נציגי ציבור ערבים בעכו הוציאו הודעה בה הם מגנים את הנהג על כך שנסע ביום כיפור; הנהג התנצל באופן פומבי, גם בוועדת הפנים של הכנסת. נציגי הציבור היהודי בעיר, ראש העיר והרב של העיר סירבו לקבל את ההתנצלויות. הפרעות המשיכו. ראש העיר דורש כי המשטרה תבצע מעצרים נוספים.

עצומה מופצת באינטרנט ועליה חתומים יוצרים ואנשי רוח ערבים ויהודים שקוראים לקיומו של פסטיבל עכו במועדו.

לקראת הערב המון יהודי שורף בית נוסף של משפחה ערבית. המשטרה מתעמתת עם הפורעים היהודים.

יום ראשון, 12 באוקטובר

מספר נשים וילדים ערביים מהמשפחות שפוננו מבתיהם בעיר, מנסים לחזור לבתיהם כדי לקחת בגדים וחפצים, אך הם נכשלים במשימתם. המשפחות מפגינות באותו יום מול בניין העירייה, כאשר פורעים יהודים מגיעים גם לשם ותוקפים אותן.

ראש העיר לנקרי משנה את עמדתו ומצהיר: "אני שמח שהמנהיגות הערבית מגנה את האירוע החמור".

בארבעת ימי העימותים, נעצרו 54 בני אדם, מחציתם יהודים ומחציתם ערבים. באופן שיטתי, כאשר הובאו העצירים לבית המשפט, רוב העצירים היהודים שוחררו, ואילו מעצרים של הערבים הוארך. שר התרבות הודיע כי הוא מתנגד לדחיית פסטיבל עכו.

בראיון ל-ynet, אומר מפקד המחוז הצפוני במשטרה, ניצב שמעון קורן, כי הגורם הדומיננטי שמפר כעת את הסדר בעכו הם היהודים: "אנו יודעים בדיוק במי מדובר ונניח עליהם את היד". הוא הבהיר שגם כאשר יירגע השטח, יימשכו המעצרים: "יש בידינו ראיות ונגיש כתבי אישום".

בתגובה לאירועים האלימים הבטיח ראש ישיבת "רוח צפונית", הרב יוסי שטרן, להקים בהקדם קמפוס לישיבת ההסדר בעיר: "עכו היא המבחן הלאומי במאבק על דמותה של ארץ ישראל" - הוא מצהיר.

יום שני, 13 באוקטובר

המשטרה עוצרת וחוקרת את בנו של תאופיק א-ג'מל,

האזרח הערבי שנכנס ברכבו בליל כיפור לשכונה היהודית והואשם בהצתת האירועים,

למרות שהוא היה מותקף וחייו בסכנה. במשך היום המשטרה משחררת את הבן ועוצרת את א-ג'מל עצמו, שנחקר ומעצרו הוארך. המשטרה טוענת שהוא חשוד כי נהג במהירות מופרזת, סיכן חיי אדם ו"פגע ברגשות הדת" כשנסע ברחוב יהודי בערב יום כיפור. מותר לציין שפגיעה ברגשות אינה עבירה על החוק, כמו כן הנסיעה במכונית בערב יום כיפור.

יום שלישי, 14 באוקטובר

משלחות הזדהות עם תושבי העיר הערביים, שיזמו יהודים וערבים מבקרות בעיר. המהומות נגד הערבים בעכו זוכות לתשומת לב בינלאומית וערבית. מנהיגי ציבור ערבים דורשים להקים ועדת חקירת עצמאית וניטראלית, ולא דווקא ועדת חקירה ממלכתית; "למדנו את הלקח של אוקטובר 2000", הצהירו מנהיגים ערבים. עדיין אין פיתרון למשפחות הערביות שגורשו משכונת מזרח העיר בלילות המהומות. רובן נמצאות בבתי מלון ובבתי קרובי משפחה והמשטרה אינה פועלת להחזרתן לבתיהן.

אוקטובר 2008 בעכו

התקפות יהודים קיצוניים על ערבים בשנים האחרונות

התנכלויות היהודים בערבים בעיר עכו לא התחילו בערב יום כיפור 2008. כבר ב- 2002, ערב הקמת ישיבת ההסדר ומעבר מתנחלים לעיר, החל גל התקיפות, הטרור וההפחדה. להלן פרטים על כמה מקרים שתועדו, מיני רבים:

2002:

שריפת רכבה של עו"ד מדיחה רמאל המתגוררת ברחוב אלקלעי, בעקבות פיגוע בנתניה.

2005:

שריפת 3 בתים של משפחות ערביות ברחוב אלקלעי 12: משפחות רמאל, שעבאן וח'לאילה.

סוף 2007:

תקיפת סובחי מורסי, ערבי המתגורר באותה שכונה, ושריפת רכבו.

8 באפריל 2008:

קיצונים יהודיים שורפים את ביתה של משפחת רמאל שוב. בקבוקי תבערה נזרקו אל תוך הבית בשעות הלילה הקטנות בעוד בני המשפחה ישנים. בנס לא היו נפגעים.

23 באפריל 2008:

חילול מסגד "אל-מנשייה" ע"י ארבעה צעירים יהודים המתגוררים בשכונה. בחקירתם הם הודו גם בניסיון לשרוף בית של משפחה ערבית כמה חודשים קודם לכן.

החל מ- 2002 ועד היום הקריאות "מוות לערבים" מרוססות על הקירות בשכונה ובתוך המעליות שבבניינים באופן עקבי.

אוקטובר 2008 בעכו

עדויות המשפחות שהותקפו

משפ' עלי

וליד ותמאם עלי מתגוררים ברחוב לופז 6 מאז שנת 1976 עם שלושת ילדיהם. ביום חמישי האחרון, ה-9 באוקטובר, בסביבות השעה 19:30, ראו בני המשפחה כי המון רב – קרוב לשלוש מאות איש – מתקרב לעבר הבית. תוך שניות החל ההמון ליידות אבנים ולצעוק קריאות "מוות לערבים", "תצאו מכאן, זאת המדינה שלנו", וכדומה. מטר של אבנים גדולות (מרצפות של מדרכות) שבר את הדלתות ואת החלונות בבית, כולל דלת זכוכית גדולה לאורך כל הסלון של הבית. האירוע נמשך כשלושים דקות. הכול בבית נשבר, והפורעים ניסו להתקרב. אם המשפחה, הגב' תמאם עלי, התעלפה כתוצאה מירידה מלחץ הדם. המשפחה התקשרה שוב ושוב למשטרה ונענתה כי המקרה ידוע, כי יש בלגן בכל עכו, וכי הם מטפלים בעניין. המשטרה לא הגיעה, ובני המשפחה התקשרו גם לקרוביהם כדי שיבואו לחלץ אותם.

אחיו של וליד עלי יחד עם בנו הבכור הגיעו במכוניתם, אך הכניסה לרחוב נחסמה על ידי המשטרה ולא נתנו להם להיכנס. קרוב לשעה וחצי הם התחננו בפני השוטרים, עד ששני שוטרים ערבים שעמדו שם הסכימו להכניסם, וליוו אותם עד הבית. יחד הם חילצו את בני המשפחה מביתם. אם המשפחה היתה במצב פיזי קשה, והמשפחה כולה היתה נתונה בהלם.

בזמן החילוץ, המשיכו המתפרעים ליידות אבנים וקלל, והוסיפו קריאות שמחה על כך ש"הצליחו" לגרש את בני המשפחה מביתם.

לאחר שבני המשפחה יצאו מביתם, גררו המתפרעים את מכוניתו של מר עלי לאמצע הרחוב, הפכו אותה, והמשיכו לרגום באבנים את הבית ואת המכונית. מאוחר יותר באותו ערב, התקשר אחד השכנים היהודים וסיפר כי המתפרעים העלו את הרכב באש. מאוחר יותר הציבה המשטרה 6 שוטרים בכניסה לבית.

למחרת, יום שישי, בבוקר, הגיעו לבית הבן הבכור יחד עם חברו לבית כדי לקחת בגדים, כסף, ומספר חפצים נוספים. ברגע שהגיעו לשם הגיעו למקום עשרות מתפרעים יהודים

שהתחילו לאיים עליהם כי יפגעו בהם אם לא יעזבו. הם קראו להם "ערבים מסריחים", צעקו לעברם וקללו אותם.

שני הצעירים פחדו, לא לקחו דבר, ועזבו את המקום. בדרכם החוצה אחד השכנים, שהוא מנהל מחלקה בעיריית עכו, אמר למתפרעים: "תוציאו אותם, אל תתנו להם להישאר, אנחנו לא רוצים ערבים בשכונה, גם לא במדינה, זאת המדינה שלנו". השוטרים שהיו שם לא התערבו.

באותו ערב שרפו המתפרעים גם את מכוניתו של הבן הבכור, לעיני השוטרים. למחרת, במוצאי שבת, הציתו המתפרעים את הבית, לעיני השוטרים. הבית עלה באש, ולמרות שהשכנים היהודים התקשרו למכבי אש, ולמרות שהתחנה קרובה, לקח למכבי האש רבע שעה להגיע למקום.

ביום ראשון בערב, ניסו הבנים לקחת מהבית ספרים ובגדים שהבן הצעיר צריך לבית הספר. כשהגיעו לבית, הם ומצאו אותו שרוף וללא חשמל, ולא יכלו לראות מה הם נזקי השריפה. השכנים סיפרו להם כי לפני השריפה הבית נבזז, וכי נגנבו חפצים רבים.

משפחת סעדי

הנא וג'לאל סעדי מתגוררים ברחוב יוסף גדיש בשכונה המזרחית של עכו. לזוג שלוש בנות משותפות בנות 7, 6 ו-3.5, ולהנא שני בנים גדולים מנישואים קודמים: תאמר זידאן (24) ועומרי זידאן (20). ביום 9 באוקטובר שהו בני הזוג, שני הבנים ושלוש הבנות בדירתם, כשהתאסף המון יהודי סוער מחוץ לביתם.

ההמון פרץ את שער הבית, הרס את הגינה ושבר את תריס הסלון וחלון הזכוכית של המרפסת. פניות המשפחה למשטרה טלפונית לא נענו, והמשטרה לא הגיעה לסייע או לחלץ. לאחר עזיבת ההמון ברח הנא למשטרה ברגל וביקשה סיוע, תחילה משוטרי שהיה בדרך שענה "שתלמדו לקח", ולאחר מכן בהגיעה לתחנת המשטרה, ביקשו ממנה לחזור לביתה ללא ליווי משטרה, והבטיחו לה שישלחו יו"מ בהקדם.

הנא חזרה לביתה ברגל, על אף הסכנות האורבות בדרך. היא המתינה שעות ארוכות עד להגעת יחידת השיטור.

למחרת, שוב התקהל ההמון היהודי ליד הבית. סמוך לשעה 21:00 הם החלו ליידות אבנים על הבית, בליווי גידופים, קללות ואמירות גזעניות, תוך גרימת נזקים אדירים לבית וזריעת

פחד ואימה בלבם של בני הבית (ובכללם שלוש ילדות פעוטות!). לאחר כעשרים דקות הגיעה יחידת יס"מ וביקשה מבני הבית להתפנות לצורך חילוץם. בני הבית חולצו ברכב משטרת כשבמהלך הנסיעה יידה ההמון המתפרע אבנים על הרכב.

הרכב הגיע לתחנה והודיע לבני המשפחה הבוגרים כי הם עצורים, תוך העברת הבנות הקטינות לקרובי משפחה. למחרת, ב- 11 לאוקטובר, בשעה 14:00 שיחררה המשטרה את הנא אולם המשיכה במעצרם של ג'לאל, תאמר ועומרי.

שלושתם, בנוסף לעוד 5 עצורים נוספים, הובאו להארכת מעצר, כשבית משפט השלום בקריות הורה על שחרור כלל העצורים היהודים מחד, והאריך את מעצרם של השלושה, מאידך.

כאשר היו בני המשפחה נצורים בבית, באין מענה מהמשטרה, הם השליכו אבנים בחזרה על המתפרעים, כדי לנסות להרחיקם. בתואנה זו עצרה המשטרה את בני המשפחה הבוגרים. הדבר חזר על עצמו גם במקרי תקיפה אחרים: המשטרה עצרה את קורבנות התקיפה ביחד עם התוקפים, ובבית המשפט ראו הקורבנות את התוקפים משתחררים בעוד שמעצרים שלהם הוארך.

משפחת רמאל

ביום רביעי שעבר הוצאה משפחת רמאל מביתה ברחוב אלקלעי בעכו, תחת הגנה משטרתית, עקב חשש לחייה. עד עכשיו נודדים בני המשפחה מבית לבית ואין ביכולתם לחזור לביתם. בראיונות בעיתונות הערבית, תקפה אם המשפחה, רונזא רמאל, את אוזלת ידה של המשטרה מול הקיצוניים היהודיים שמשליטים משטר של פחד וכוחנות ותוקפים את המשפחות הערביות בשכונה. היא ציינה שהיא וילדיה חיים בתנאים קשים ביותר, בנדודים מבית לבית, מבלי הדברים הבסיסיים שכל משפחה צריכה.

הבת, ולאא, הפצירה בכל המוסדות והאחראים שיתערבו במהרה לפתור את מצוקת המשפחה והחזרתה לביתה. המשפחה מתגוררת בימים אלה בדירת שני חדרים בוולפסון שבה מתגוררות 10 נפשות.

ביום ראשון (12 באוקטובר) פנתה ולאא למשטרה כדי לעזור לה בחזרה לביתה כדי להצטייד בבגדים וחפצים אחרים שהמשפחה זקוקה להם. המשטרה סירבה ללוות אותה בתואנה: "אנחנו לא נהגי המונית שלכם". אך לאחר התעקשות המשפחה, המשטרה נאותה להיענות לבקשה ושתי ניידות ליוו את המונית שבה נסעו בני המשפחה. בכניסה לרחוב אלקלעי נפגשו בהפגנה אלימה של יהודים שקראו "מוות לערבים". המשטרה נסוגה מיד וביקשה מהמשפחה לחזור.

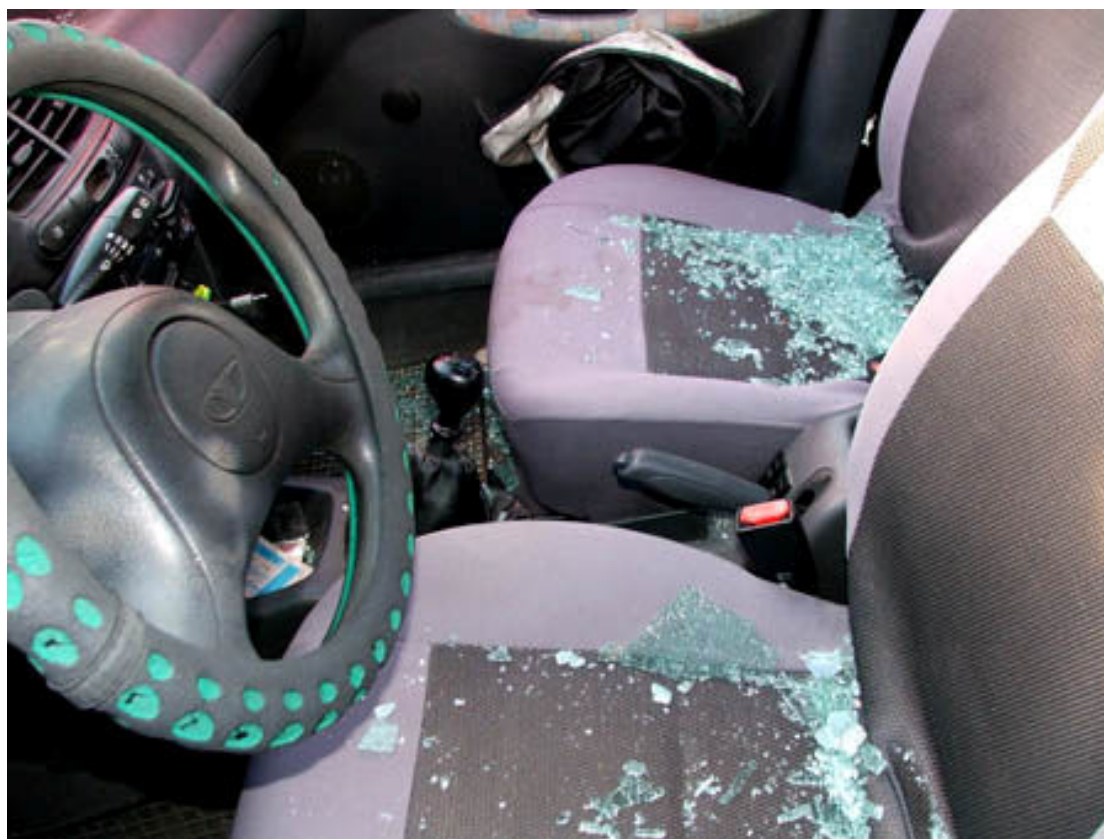
רונזא רמאל אומרת שלהתנכלויות תכלית אחת: "לגרש אותנו מהשכונה שלנו, ולגרם לערבים לעזוב עכו. אך אנו נישאר בעכו שבה נולדנו, למרות מעשי האלימות נגדנו" - היא הבהירה.

משפחת ח'לאילה

משפחת ח'לאילה הוצאה מביתה ברחוב אלקלעי ע"י המשטרה, ב-10 באוקטובר, לאחר שביתם הותקף ע"י פורעים יהודים. אם המשפחה וארבעת ילדיה נודדים בעיר ללא קורת גג יציבה. ב-12 באוקטובר היא פנתה לעיריית עכו בבקשת מציאת פתרון למצוקתה. ח'לאילה אמרה בריאיון עיתונאי: "המצב שלנו חמור ביותר. הילדים אינם הולכים לבית הספר, אין בגדים, לא הולכים לעבודה. אנחנו פנינו לעירייה לעזרה, שזה מחובתה, בדרישה למקום מגורים זמני. גם ביקשנו שילוו אותנו לשכונה שלנו כדי להביא מצרכים ובגדים". ב-12 באוקטובר ניסתה המשפחה לחזור לביתה להבאת דבריה, אך הם הותקפו וגורשו ע"י המתפרעים היהודים.

משפחת שעבאן

בית משפחת שעבאן ברחוב אלקלעי 3 נפרץ ע"י הקיצונים היהודיים, הושחת ונשרף כליל. המשטרה לא הגנה על הבית בשעת מעשה, והסתפקה בהוצאת בני המשפחה ממנו.

משפחת מורסי

ב-11 באוקטובר תקפו הפורעים היהודים את ביתו של סובחי מורסי בשכונת מנשייה במזרח העיר. "הם הרסו והשחיתו הכול; זה רק מראה על השנאה הטמונה בתוכם שנים ארוכות"- העיד מורסי בריאיון עיתונאי. לאחר התקיפה נשרף ביתו של מורסי כליל.

משפחת ברגותי

הבית של משפחת ברגותי במזרח העיר ברחוב היוצרים, הותקף יותר מפעם אחת במשך המהומות, ניזוק והוצת.

אוקטובר 2008 בעכו

הפעולות לייחוד עכו

האירועים האחרונים בעכו נטועים בהקשר שכמעט ולא זכה לתשומת לב ציבורית: מתקפה נרחבת של הימין הלאומני על הערים המעורבות

כדאי לקרוא את הקריאות הגזעניות לחרם על בת-עסק ערביים בעכו יחד עם הקריאות להתנחל בלוד (כבר ב- 2002), שחלקן כבר הפכו בינתיים למציאות, ולראות את הזיקה ביניהן לבין פעולת המתנחלים ביפו. בשנים האחרונות התמקמו "גרעיני התיישבות" של הימין הלאומני בלוד, רמלה, עכו ויפו ובאזורים שיש בהם "סכנה דמוגרפית" בעידוד המועצות המקומיות, כשהם מבטיחים לעשות "עבודה חברתית". כיום ישנם בעכו קרוב ל- 200 תלמידי ישיבה, בנוסף לקרוב 1000 מתנחלים.

"גרעין אומץ"

את "גרעין אומץ" בעכו – גרעין תורני קהילתי – ייסדה חבורת מתנחלים בוגרי ישיבות הסדר מחברון, קדומים ודרום הר חברון. אחד ממייסדי הגרעין היה ישי רובין, שנולד וגדל בהתנחלות ה"אידיאולוגית" אלון מורה. רובין וחברו דוד כהן כבר היו בדרך להתנחלות חדשה על אחת הגבעות באזור חברון, אבל בסופו של דבר הגיעו שניהם לעכו. בשנת 1997, התיישבה בעכו קבוצת של משפחות צעירות במגמה לחזק את "ייחוד העיר". יותר ויותר מתנחלים צעירים עוברים להתיישב בערים מעורבות כחלק מגרעין דתי-לאומי שמתמקד ב"עשייה חברתית". חלקם רואים בכך אידיאל חשוב בזכות עצמו; אחרים רואים בכך אמצעי להעלאת קרנן של ההתנחלויות בקרב הציבור היהודי בישראל. הגרעין מובל ע"י הרב נחשון כהן, בוגר ישיבת שבי חברון שבהתנחלות בבית רומנו בחברון. בראיון לעיתון

"הארץ" הוא אמר: "אין כלל ספק, שהחשיבות של ההתיישבות בישראל זהה לזו של ההתיישבות במשגב עם או בקרית שמונה".

ביפו פועל האיחוד הלאומי; כנס מיוחד הוקדש באפריל 2008 ל"התיישבות" ברמלה ביוזמת גורמי ימין לאומני: הגרעין התורני "עמיחי" ותנועת "קוממיות", שקמה לאחר ההתנתקות. **ממש כמו בשטחים הכבושים, אפשר להיתקל כאן ברטוריקה המתעמתת עם מוסדות המדינה ושלטון החוק – ובצידה תמיכה מוסדית וסובסידיה ממשלתית.**

בחלק מהמקומות מדובר בשליחות "חברתית" של נוער המתנחלים, שבא להפוך את החברה הישראלית ליהודית יותר ולחזק את האיבה לערבים. אלה משתלבים לעתים ב"מבצעים" שמבטיחים לאפשר למשפחות דתיות-לאומיות לשפר את איכות חייהן בהתנחלות בתוך ישראל, בערים המעורבות, בתמיכתה הכלכלית של המדינה.

מהתבטאויותיו של ראש ישיבת ההסדר בעכו, הרב יוסי שטרן:

"עכו זה מבחן לאומי, עכו של היום זה ארץ ישראל של עוד 10 שנים. מה שקורה היום בעכו זה מה שיקרה בארץ ישראל. אנחנו החזית שנותנים כבוד למדינה וצריך בכל דרך לחזק ולעמוד למבחן הלאומי בכבוד."

"דו קיום זו סיסמא, אחרי הכול עכו היא עיר כמו רעננה, כפר סבא וחפיפה, שצריך לשמר את הזהות היהודית. אני לא חושב שיש מחלוקת, עכו היא בירת הגליל, אלפי שנים של היסטוריה יהודית. אנחנו כאן לשמר את הזהות היהודית ולחזק את הרוח ולעמוד למבחן הלאומי בכבוד."

"היו כאן המון בתים למכירה והמצב היה או שערבים קונים או בחורי ישיבה שאנחנו הבאנו וב"ה נכנסו לכאן בזמן האחרון עוד 30 משפחות מהגרעין התורני. היום אנו בונים כאן קריה של ישיבה גדולה ושכונה של אנשי קבע." (אתר ערוץ 7)

הישיבה הוקמה על אדמת בית כנסת ישן בשכונת קריית וולפסון. הישיבה הוקמה שם במטרה מוצהרת לעצור מעבר ערבים לשכונה, ולתרום לייחוד העיר. כך דירות הישיבה, בה מתגוררים התלמידים, ממוקמות בבניינים ובבלוקים, בהם כל, או רוב מוחלט של דיירי הבניין-ערבי.

חרם כלכלי – לא בפעם הראשונה

הודעת טקסט שהופצה בימים האחרונים בין תושביה היהודים של העיר קוראת להחרמת בעלי המלאכה, הסוחרים ובעלי העסקים הערבים בעיר.

אתר אינטרנט נפתח במיוחד לקדם את עניין החרם הכלכלי: www.akko.txt.co.il.

בהפגנות שנערכו בעיר הופצו כרוזים, שבהם נכתב "יהודי לא קונה מערבי". אישיות תורנית בכירה בעיר אישרה לערוך את החרם. חרמות מסוג זה התארגנו באופן ספונטני גם בעקבות אירועי אוקטובר 2000 ובמשך תקופה ארוכה של קרוב לשנה מיעטו יהודים לערוך קניות ואף לבקר בעיר העתיקה בעכו. ניסיון דומה היה גם בעקבות האירועים האלימים במוצאי שמחת תורה לפני שנתיים, אולם אז לא צלח החרם.

כבר עתה, ספגו העסקים הערביים בעכו מכה קשה. העירייה ביטלה את פסטיבל עכו לתיאטרון אחר – מקור הכנסה לא קטן עבור בעלי העסקים בעיר העתיקה.

ארבעה תהליכים מקבילים שמטרתם "לייחד" את הערים המעורבות:

- א. הצרת חייהם של התושבים הערביים, אפלייתם בשירותים ודחיפתם לשוליים במטרה להכריח אותם לנטוש את השכונות הישנות.
- ב. מחיקת כל סממן לזהות הערבית של העיר, כולל הריסת מבנים היסטוריים, שכתוב ההיסטוריה ומחיקת כל השמות הרחובות והאתרים הערביים.
- ג. רכישת מבנים ונכסים דרך חברות ממשלתיות, במסגרת חוקים המותאמים לתוכניות הייחוד, שמקשים על העברה בירושה, ומקלים על השתלטות על נכסי ואקף. הכול נעשה בליווי מימון בלתי-מוגבל של בעלי הון יהודיים מחו"ל.
- ד. הפיכת חלק מהשכונות הישנות לשכונות אמנים, גלריות ופרויקטים תיירותיים - כמובן ללא שיתוף הערבים.

